

POSTANOWIENIE

Dnia 19 sierpnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. B.

przeciwko R. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 sierpnia 2010 r.,
zażalenia pozwanego

na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie II wyroku

Sądu Okręgowego w O. z dnia 26 lutego 2010 r., sygn. akt IX Ca (...),

**uchyla zaskarżone postanowienie i przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w O.
do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o
kosztach postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 26 lutego 2010 r. Sąd Okręgowy w O. oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego w P. z dnia 31 lipca 2009 r., którym zasądzono od pozwanego na rzecz powoda 2 969 zł z ustawowymi odsetkami od 31 lipca 2009 r., oddalono powództwo w pozostałej części oraz zniesiono wzajemnie koszty procesu stron, i nie obciążył pozwanego kosztami za instancję odwoławczą. W uzasadnieniu

wyroku wyjaśnił, że rozstrzygnięcie o kosztach opart „na art. 102 k.p.c., mając na uwadze charakter sprawy”.

W zażaleniu na postanowienie o kosztach procesu za drugą instancję pełnomocnik pozwanego zarzucił naruszenie art. 98 § 1 i 3 w związku z art. 102 k.p.c. polegające na nieuwzględnieniu wniosku o zwrot kosztów za instancję odwoławczą, mimo oddalenia apelacji powoda w całości i braku podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c. Zarzucił także obrazę art. 328 § 2 w związku z art. 361 k.p.c. polegającą na nie wskazaniu w rozumieniu art. 102 k.p.c. okoliczności uzasadniających nieobciążenie powoda kosztami instancji odwoławczej. W konkluzji zażalenia wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 102 k.p.c., stanowiący, że wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów procesu albo nie obciążyć jej w ogóle kosztami, przyznaje sądowi – co zgodnie podkreśla się w literaturze i orzecznictwie – pewną swobodę w zakresie orzekania o zwrocie kosztów, gdy zastosowaniu zasady odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 k.p.c.) sprzeciwiłyby się względy słuszności. Przytoczony przepis nie konkretyzuje jednak stanowiących przesłankę jego zastosowania wypadków szczególnie uzasadnionych. To oznacza, że ich kwalifikacja należy do sądu i zależy od okoliczności konkretnej sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 października IV PZ 61/76 i z dnia 16 lutego 1981 r., IV PZ 11/81, niepubl.).

Trafnie skarżący zarzucił, że z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, ograniczonego jedynie do przytoczenia art. 102 k.p.c. i ogólnikowego odwołania się do charakteru sprawy, nie wynika, na czym – zdaniem Sądu – w rozpoznawanej sprawie polega w rozumieniu art. 102 k.p.c. wypadek szczególnie uzasadniony, przemawiający za nieobciążeniem powoda w ogóle poniesionymi przez pozwanego kosztami w instancji odwoławczej. W konsekwencji nie można odeprzeć zarzutów skarżącego, że Sąd z naruszeniem wskazanych przez niego przepisów odstąpił od przewidzianej w art. 98 k.p.c. zasady odpowiedzialności za wynik procesu i nie obciążył powoda kosztami za instancję odwoławczą.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁵ § 1 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).